U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **R. I.,** zastoupeného Mgr. Vratislavem Tauberem, advokátem se sídlem nám. 28. října 1898/9, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 5. 2015, č. j. OAM-199/ZA-ZA 14-P15-2015, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 8. 1. 2016, č. j. 33 Az 14/2015 - 29,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce (dále jen stěžovatel)v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Brně, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 5. 2015. Uvedeným správním rozhodnutím nebyla žalobci udělena mezinárodní ochrana podle § 12, §13, §14, §14a a §14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

Krajský soud dospěl po posouzení věci k závěru, že napadené správní rozhodnutí je zákonné v rozsahu celého svého výroku a u stěžovatele nebyly zjištěny žádné azylově relevantní důvody pro vyhovění jeho žádosti.

Kasační stížnost podal stěžovatel z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 písmeno a) a d) s. ř. s., konkrétně pro nesprávné posouzení právní otázky splnění podmínek pro udělení mezinárodní ochrany a pro nedostatečné zjištění skutkového stavu. Stěžovatel má za to, že splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany ve formě tzv. doplňkové ochrany. Pokud by tato nebyla udělena, musel by se vrátit do země původu, čímž by došlo k porušení několika mezinárodních závazků České republiky. Konkrétně by bylo porušeno jeho právo na ochranu soukromého a rodinného života, neboť má v České republice družku a dítě, přičemž oba mají české občanství, jednak též k porušení Úmluvy o právech dítěte, neboť návratem stěžovatele na Ukrajinu by došlo k narušení rodičovských

vazeb. V čem spatřuje přijatelnost kasační stížnosti, stěžovatel neuvedl. Závěrem navrhl, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení.

Podle § 104 a odst. 1 s. ř. s. jestliže kasační stížnost ve věcech mezinárodní ochrany svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost.

Důvody nepřijatelnosti vymezil Nejvyšší správní soud příkladmo ve své judikatuře. Podle rozsudku ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 – 39 přesahem vlastních zájmů stěžovatele je jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je – kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce – pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech azylu je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů.

V projednávané věci Nejvyšší správní soud žádnou skutečnost, jež by svým významem mohla významně přesahovat vlastní zájmy nestěžovatele, nezjistil, stěžovatel sám ostatně žádné takové skutečnosti ve své kasační stížnosti ani neoznačil. Odkazuje-li ve svém podání na mezinárodní závazky České republiky při ochraně soukromého a rodinného života a při ochraně práv dítěte v souvislosti se svým možným nuceným vycestováním z území České republiky, pak je třeba jen podotknout, že otázky s tím spojené jsou primárně řešeny v jiných řízeních (o pobytu či o správním vyhoštění), s řízením o poskytnutí mezinárodní ochrany nemají bezprostřední souvislost. Důvodem přijatelnosti kasační stížnosti tedy být nemohou.

S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud rozhodl tak, že se kasační stížnost podle § 104a odst. 1 s. ř. s. odmítá pro nepřijatelnost.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 4. května 2016

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu